

מ"ת 52619/05/20 - מדינת ישראל נגד בנים ברהה, דוד בלאי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 52619-05-20 מדינת ישראל נ' ברהה(עציר)
מ"ת 52630-05-20 מדינת ישראל נ' דוד בלאי (עציר)

בפני מבקשת נגד משיב במ"ת 52619-05-20 בנים ברהה	כבוד השופט אבישי כהן
משיב במ"ת 52630-05-20 דוד בלאי	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים כנגדם לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.
2. למשיבים מיוחסות עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, פציעה על ידי שניים או יותר.
3. על פי כתב האישום, קיימת היכרות מוקדמת בין המשיבים למתלונן. למשיב 1 קיים חוב כספי למתלונן בסך של 3,800 ₪.
- בתאריך 9.5.20 קבע משיב 1 להיפגש עם המתלונן במתנ"ס תקוותנו באשדוד על מנת להשיב לו חלק מהחוב הכספי.
- המתלונן הגיע למקום, בשעה 22:06 ברכב ביחד עם אשתו. המתלונן יצא מהרכב כאשר המשיבים נגשו למתלונן, משיב 1 אחז בחפץ חד ומשיב 2 אחז בפטיש וגרזן, המשיבים תקפו ופצעו את המתלונן בכל חלקי גופו אמצעות סכין, פטיש וגרזן שהיו בידיהם. במקום נכחו אחרים רעולי פנים שזהותם אינה ידועה.
- כתוצאה ממעשיהם של המשיבים, המתלונן נפל ארצה, משיב 2 הניף בגרזן שבידו ופגע בידו של המתלונן, בעוד משיב 1 צעק לעבר הנוכחים "תנו לו בראש, תנו לו בראש". אשת המתלונן הפצירה בהם שיחדלו ומשיב 2 פנה אליה והורה לה לזוז. המשיבים והאחרים עזבו את המקום. בעוד המתלונן ואשתו נכסנו לרכב וניסו למצוא את המעורבים ללא הצלחה.
4. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה, כאשר אין מחלוקת לעניין קרות אירוע אלימות והחבלות שנגרמו למתלונן אולם הצדדים חלוקים בנוגע לשאלת זיהוי המשיבים על ידי המתלונן ואשתו.

דין והכרעה:

5. כתב האישום מבוסס רובו ככולו על עדות המתלונן וחברתו הגב' ט"ל, אשר זיהו המשיבים כתוקפים.
6. אין חולק כי בין המתלונן למשיבים קיימת היכרות מוקדמת, כמו כן אין חולק כי קיים עניין כספי כלשהו

עמוד 1

ביניהם, שאינו סגור.

בנוסף אין כל מחלוקת לגבי עצם התרחשות האירוע עצמו, והפציעות שנגרמו למתלון, בבטן בגב ובגפיים העליונות והתחתונות.

7. המחלוקת העיקרית הינה לגבי זיהוי המשיבים על ידי המתלון וחברתו.

כידוע, בשלב בקשת המעצר עד לתום ההליכים נדרש בית המשפט לבחון האם די בחומר הראיות הגולמי שלפניו על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית שיש בה כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ (2) 133). בשלב זה, בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקלן של העדויות, אלא אם יש בהן סתירות מהותיות המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 4427/15 מסיקה נ' מדינת ישראל (8.7.15) וכן בש"פ 4398/16 סבח נ' מדינת ישראל (26.6.16)).

8. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי טיעוני הצדדים אני סבור כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לזיהוי המשיבים במקום ולחלקם באירוע, וזאת נוכח הודעות המתלון הקושרות את המשיבים לאירוע והטחת טענותיו במשיבים במהלך עימות ביניהם.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מקיומן של סתירות ופערים בלתי מוסברים בהודעות המתלון וחברתו, שיש בהם כדי להקים כרסום בראיות לכאורה.

9. לטעמי, קיימת אבחנה בין שני המשיבים הואיל וביחס למשיב 2 קיים כרסום משמעותי יותר מאשר ביחס למשיב 1.

שמו של משיב 2 משורבב לחקירה רק בשלב מאוחר יותר, בתחילה מצינת חברתו של המתלון את השם "דוד" וכמה דקות לאחר מכן מציין גם המתלון בהודעתו את השם "דוד" לראשונה, כשברקע כאמור קיימת בניהם היכרות רבת שנים, לא מצאתי בחומר החקירה הסבר המניח את הדעת לזיהוי בדיעבד.

10. ביחס למשיב 1 - המתלון מסר עוד בהיותו בבית החולים, טרם קבלת טיפול רפואי כי משיב 1 היה שותף לאירוע "הוא שחתך אותי בגב ובבטן וצעק לאחרים תנו לו בראש" (ראה הודעת המתלון מיום 9.5.20 עמ' 1 ש' 21 עד 24). כמו כן בהודעה מאוחרת מוסר כי משיב 1 היה היחיד ללא מסכה "הוא זה שחתך לי את הרגל ואת הבטן ובגב עם חרב והוא גם צעק תנו לו בראש תנו לו בראש" המתלון הביע חששו ממשיב 1 ושבעימות ימסור הכל (ראה הודעת המתלון מיום 13.5.20). ראה גם דו"חות הפעולה של השוטרים שהגיעו לבית החולים מיד ובסמוך לאירוע ושמעו גרסה ראשונית של המתלון, אשר העלה בפניהם את שמו של משיב 1 (השוטרים מנחם שריקר, דניאל גטהון).

11. בעימות בין המתלון לבין משיב 1, מספר המתלון שעשו לו "כיפה" בגלל הכסף שמשב 1 חייב לו, לטענתו משיב 1 הגיע מאחור עם חרב דקר אותו בגב פעמיים, ולאחר שנפל לרצפה, חתך אותו בבטנו וכאשר קם חתך אותו גם ברגל (ראה דו"ח עימות מיום 15.5.20) גם בפני העד יובל אלעזרי בסמוך לאירוע מספר המתלון שנעשתה לו "כיפה אדומה" (ראה הודעת יובל אלעזרי מיום 9.5.20).

חברתו של המתלון הגב' ט"ל אינה מוסרת בסמוך לאירוע את שמו של משיב 1 כשותף לאירוע. היא מספרת כי

קבוצה של אתיופים שכולם היו עם מסכות תקפה את המתלון (ראה הודעתה מיום 9.5.20), רק בהודעת מאוחרת מצינת שמשיב 1 נכח במקום בזמן האירוע, לגבי חלקו של משיב 1 במעשה הדקירה עדותה אינה בהירה דייה, בתחילה טוענת שהגיעו למקום היו שם שני בחורים אתיופים אחד עם חולצה לבנה ואחד עם חולצה שחורה עם מסכות על הפנים, משיב 1 לבש ג'קט, המתלון יצא מהרכב שאל איפה בינו? והבחורים התקרבו אליו וזה עם החולצה הלבנה הוציא סכין ושניהם "באו עליו" ואז הגיעו עוד שניים מאחורי הרכב וקפצו על המתלון. לגבי מעורבותו של משיב 1 מצינת תחילה שעמד ושילב ידיים, כשנשאלה מה חלקו של משיב 1 באירוע השיבה: "לא יודעת מה היה לו בוודאות ביד אני ראיתי הרבה קלשונים סכינים ופטיש ברזל ובינו (משיב 1) בא מאחורה והוא זה שעשה לו כנראה בגב את הדקירות הבחור עם החולצה הלבנה היה מקדימה". (ראה הודעה ט"ל מיום 13.5.20).

סתירה נוספת קיימת בנוגע לנוכחות חברתו של המתלון באירוע, המתלון מספר כי הגיע למקום ברכבו ביחד עם חברתו שנשארה ברכב לאורך כל האירוע (ראה הודעת המתלון מיום 9.5.20), אולם חברתו של המתלון טוענת כי כלל לא הייתה ברכב אלא צפתה במתרחש ממרפסת ביתו של אביו של המתלון, לטענתה המתלון החנה את רכבו ואז הגיעו 4 אתיופים עם סכינים והיא רצה למטה ביחד עם חברתה לין מאור (ראה הודעת ט"ל מיום 9.5.20). בהודעה מאוחרת מספרת על שיחה בין המתלון למשיב 1 וכי קבעו להיפגש במתנ"ס, היא הגיעה ביחד עם המתלון ברכבו למקום (ראה הודעה מיום 13.5.20).

עד ראיה במקום מציין שראה קטטה המונית בין 10 אנשים הבחין כי אחד המעורבים נושא עימו פטיש בעל 2 קצוות חדים נראה כאילו חבט במישהו, עד הראיה לא הבחין במי חבט ומי החובט, ציין כי היו עדי ראיה מהמרפסות בסמוך, לאחר שהסתיימה הקטטה גבר ואישה נכנסו למזדה שחורה וחלק נכנסו למונית והתפזרו מהמקום (ראה הודעת גרשון גאולה מיום 9.5.20).

12. משיב 1 מסר גרסה לפיה עד שעה 20:00 היה עם חברים ולאחר מכן הלך לבית אמו התקלח ויצא לדירה שכורה באשדוד אך לא מסר כתובת הדירה. שנשאל האם היה ברחוב המפעילים השיב שיכול להיות שעבר שם בדרכו לדירה השכורה. הכחיש מעורבות בתקיפה. אישר שיכול ושוחח עם המתלון ביום האירוע, אך לא זוכר תוכן השיחה, לטענתו הוא והמתלון חברים ואין ביניהם "קצר", מאשר שחייב למתלון כסף (ראה הודעה מיום 10.5.20). בהודעה מאוחרת מטיח בו החוקר כי גרסתו לגבי מעשיו בזמן האירוע אינה נכונה לאור דברי חבריו דניס וישראל, משיב 1 לא עונה ישירות וטוען כי היה שתוי ולכן אולי אינו זוכר הדברים במדויק (ראה הודעה מיום 15.3.20).

13. לגבי משיב 2, המתלון לא זיהה אותו בסמוך לאירוע (ראה הודעת המתלון מיום 9.5.20) ורק בשלב מאוחר יותר בחקירה עולה השם "דוד" כמעורב באירוע (ראה הודעת המתלון, וחברתו ט"ל מיום 13.5.20). לטענת המבקשת המתלון חשש למסור את שמו של משיב 2, אולם בהודעתו של המתלון לא ברור האם קיים חשש כאמור, אמת כי המתלון מציין כי חושש אך מפנה את החשש כלפי משיב 1, אין כל הסבר מדוע שמו של משיב 2 עולה לראשונה בשלב כה מאוחר.

14. בנוסף מהודעותיו הראשונות של המתלון עולה כי היחיד אשר פניו היו חשופות הוא משיב 1 (ראה גם מזכר השוטר מנחם שריקר מיום 9.5.20) אין כל הסבר לשינוי בגרסתו של המתלון בעניין זה.

במזכר מיום 17.2.20 במהלך שיחה טלפונית בין המתלון לשוטר דוד תאגורי, שואל המתלון "מה עם דוד

בלאי" ולראשונה נחשף שמו של משיב 2 באופן מלא וכן מתגלה גרסת המתלון בנוגע למשיב 2, לפי המזכר טוען המתלון כי הוא זה שהיה עם הגרזן, השוטר תאגורי מטיח במתלון כי לא אמר זאת בחקירה ולא בעימות. במהלך השיחה שלח לשוטר תמונות של משיב 2. רק אז בהודעה נוספת ומאוחרת מפרט המתלון את חלקו של משיב 2 באירוע, לטענת המתלון משיב 2 אחז ביד שמאל בפטיש וביד ימין בגרזן עימו חבט בידו, בנוסף מציין כי משיב 2 היה חמוש באקדח. המתלון ציין שמשיב 2 היה לבוש בקפוצ'ון שחור וחם צוואר (ראה הודעת המתלון מיום 18.5.20).

בעימות שנערך בין המתלון למשיב 2, המשיב 2 הכחיש את הדברים, טען כי המתלון משקר (ראה דו"ח עימות 22.5.20 שעה 19:15), משיב 2 שמר על זכות השתיקה לא שיתף פעולה עם החקירה.

15. לגבי עילת מעצר, העבירות המיוחסות למשיבים מקיימות עילת מעצר סטטוטורית נוכח השימוש בנשק קר, עבירת אלימות בצוותא חדא, עולה אכזריות בשים לב לפציעות הרבות (חתכים עמוקים). לשני המשיבים עבר פלילי בעבירות אלימות ותלוי ועומד נגד כל אחד מהם מאסר על תנאי בר הפעלה. נסיבות אלו מצביעות על מסוכנות רבה ומצדיקות מתן החלטה על מעצר עד תום ההליכים.

16. יחד עם זאת, לאור מקבילית הכוחות ומשקבעתי כי קיים כרסום בראיות לכאורה, אני סבור כי ניתן לבחון חלופת מעצר אולם כזו הכוללת ריחוק גאוגרפי מהמתלון ופיקוח אנושי הרמטי.

הגם שלטעמי הכרסום משמעותי יותר ביחס למשיב 2, אין בידי לקבל חלופה שהוצגה הכוללת הרחקה בלבד, שכן אינה מאיינת המסוכנות, ככל ותהיה בידו חלופה מתאימה רשאי להגיש בקשה בהתאם.

17. ביחס למשיב 1 ובשים לב לטענה כי קיימת חלופת מעצר של שתי צעירות ונוכח קיומן של ראיות לכאורה ברף ובעוצמה גבוהים יותר, מורה לשירות המבחן לבחון את חלופת המעצר המוצעת ולהגיש המלצתו כמו גם התרשמות וביצוע הערכת מסוכנות למשיב 1.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תש"פ, 08 יוני 2020, בהעדר הצדדים.